

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПЕЋ, СЕПТЕМБАР 1997. ГОДИНА VIII, БРОЈ 425
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

СРПСКИ РАДИКАЛИ СРПСКОМ НАРОДУ ПЕЋКОГ ОКРУГА УОЧИ ПРЕДСЕДНИЧКИХ И ПАРЛАМЕНТАРНИХ ИЗБОРА У СРБИЈИ

ПОШТОВАНИ ЧИТАОЦИ,

ПРЕД ВАМА ЈЕ СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ "ВЕЛИКЕ СРБИЈЕ" КОЈЕ ЈЕ У ПОТПУНОСТИ ПОСВЕЂЕНО ПРЕДСТОЈЕЋИМ ПРЕДСЕДНИЧКИМ И ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИЗБОРИМА У СРБИЈИ.

У ТЕКСТОВИМА КОЈИ СУ ПРЕД ВАМА ПОКУШАЛИ СМО ДА ДОЧАРАМО ДРУШТВЕНО СТАЊЕ И АТМОСФЕРУ, КАО И АКТИВНОСТИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У ОПШТИНАМА ПЕЋКОГ ОКРУГА УОЧИ ПРЕДСТОЈЕЋИХ ПРЕДСЕДНИЧКИХ И ПАРЛАМЕНТАРНИХ ИЗБОРА У СРБИЈИ СА КРИТИЧКИМ ОСВРТОМ НА ДОСАДАШЊИ РАД СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ВЛАСТИ У ОВОМ ДЕЛУ МЕТОХИЈЕ.

АКО СМО У ТОМЕ УСПЕЛИ БИЋЕМО СРЕЋНИ, А ТО ЋЕ ПОКАЗАТИ РЕЗУЛТАТИ ИЗБОРА, КОЈИ ЋЕ, ВЕРУЈЕМО ДУБОКО, БИТИ ИЗУЗЕТНО ПОВОЉНИ ЗА СРПСКУ РАДИКАЛНУ СТРАНКУ.

РЕДАКЦИЈА

ЗА ПРЕДСЕДНИКА

Др Војислав Шешел

О ПРОГРАМУ И АКТИВНОСТИМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

На председничке и парламентарне изборе у Србији 21. септембра 1997. године, Српска радикална странка излази политички и организационо потпуно спремна и јача него икада раније. Централна отаџбинска управа и најуже руководство Српске радикалне странке одлучили су да предизборну кампању воде тихо, умерено и одмерено, без пропагандне буке, митинга на отвореном простору, без сраначке острашћености и запенушаности, попут друге две велике политичке партије (СПО и СПС). Главно оружје српских радикала у изборној активности јесте позитивна афирмација Програма Српске радикалне странке. Да

подсетимо, тај Програм је донет 18. маја 1996. године на Четвртог отаџбинском конгресу Српске радикалне странке, као нов, мада се у основним питањима темељи на ранијем Програму наше Странке. Наш Програм је штанпан у листу "Велика Србија" у пола милијона примерака, а само у Пећком округу подељено је 10 000 примерака члановима симпатизерима и присталицама СРС и другим грађанима, тако да можемо слободно рећи да свака српска кућа у овом делу Метохије има тај Програм.

Шта о Програму Српске радикалне странке може пресудити паметан, објективан и страначки неоптерећен читалац?

Неспорно, реч је о једном квалитетном и веома озбиљном политичком програму, заснованом на објективној научној анализи постојеће друштвене стварности у Србији, на аргументованој, чињеничкој критици те стварности са јасном визијом превазилажења дубоке друштвене кризе, са

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

стратешким и конкретним решењима за све горуће и актуелне друштвене проблеме. Програм садржи 100 тачака разврстаних у 5 програмских области: * Национални програм, ** Политички програм, *** Економски програм, **** Социјални програм и ***** Културни програм. Сва крупна и ситна национална, политичка, економска, социјална и културна питања дотакнута су, детаљно разрађена и образложена тим Програмом на начин који одобрава и прихвата највећи број грађана наше државе. Није нам циљ и нећемо се упуштати у коментарисање и образлагање Програма, јер он сам по себи све казује. Једноставно треба га прочитати у целини или већ како кога која област интересује. Сваки добронамеран човек лако ће се уверити, чак и при површном читању, да је Програм Српске радикалне странке најбољи и најозбиљнији политички програм настао на тлу Србије од увођења вишепартијског система 1990. године. Оно што је битно и што стога треба посебно нагласити јесте да је овај Програм у својој основи остварљив, јер је заснован на реалним претпоставкама и могућностима и што ће на његовој реализацији доследно и одлучно радити политичка странка којој српски народ данас у Србији неоспорно највише верује, без обзира на медијску блокаду којој је изложена. Оно што политички противници Српске радикалне странке највише оспоравају, а нарочито неке незнатне политичке странке антисрпски оријентисане јесте Национални програм, односно део који се односи на уједињење српских земаља. Питамо се да ли се иједна политичка странка у Србији, сем Српске радикалне странке јасно определила према националном питању Срба, које је данас очигледно неразрешено. Наравно, програмски није ниједна, па ни актуелно владајућа коалиција СПС-ЈУЛ-НД. Све оне то питање дотичу површно, декларативно-демагошки према потреби и тренутку, највише у пропагандне циљеве у време изборне кампање као што сада чине. Оно што није добро у томе јесте да се национални циљеви Српске радикалне странке злонамерно, искривљено и неистинито представљају у јавности, а све са намером да умање популарност српских радикала у народу. Питамо њих: ко има право да се одрекне вековних српских територија? Онај ко то чини спреман је да тргује и са преосталим српским земљама: Косовом и Метохијом, Војводином, Рашком облашћу, Црном Гором. Зар као патриотска и национална странка немамо право да поставимо себи као национални циљ: уједињење целокупног српског народа на њиховим етничким просторима и образовање јединствене државне заједнице на том простору. Питамо се има ли Србина и какав је то Србин, ако га има (а има их очигледно и то, нажалост доста) који том циљу не тежи. Ми, српски радикали јасно и гласно кажемо да ћемо се за тај циљ борити искључиво демократским, дипломатским и политичким средствима дакле мирним путем, за преговарачким столом, јер смо на тај начин (каналима тајне дипломатије и Дејтонским споразумом) изгубили Српску Крајину и добар део Републике Српске. Стога, нико нема право да преписује српским радикалима оно што не стоји у њиховом Програму. Наравно, нисмо у тој мери утописти да не знамо за остваривање наше националне идеје и циљева треба да се испуне одеђени историски услови и да је за то потребно време: да ојача православна Русија, да стане на своје ноге и буде опет велесила, да дође, а, као што ће неминовно доћи, до сукоба интереса западних сила (САД и Немачке у првим реду) и да у таквим светским односима и повољним околностима можемо вештим преговорима остварити уједињење српског народа. овако, како раде поједине политичке партије, којима ради страначких интереса одговарају поделе, раскол и тежња за даљим распарчавањем српског државног простора, сигурно се не

могу остварити српски национални циљеви што на крају не сме бити страначко, већ државно питање на које не сме да има монопол ни једна, па ни владајућа партија.

Остала питања из нашег Програма не може нико здраворазуман да оспори, па и не покушава, већ у најгорем случају појединци из владајуће партије на својим предизборним промоцијама истичу да је то преписан Програм СПС, што најблаже речено не одговара истини. Уосталом, ниједног имало писменијег човека у то не могу уверити, а при томе заборављају на посебно битну чињеницу: сви програми су добри ако се поштено спроводе, а ако тога нема не вреди ништа ни најбољи програм. Значи, основно је питање коме више верује већина грађана, друкчије речено у коју странку грађани имају више поверења да ће успешније у корист народа спроводити програм. Може се десити, као што се и дешавало више пута, да народ у већини необавештен или погрешно обавештен поверује и наседне на лажна обећања, а најгоре што му се може десити да из стања незадовољства падне у равнодушност и због партије на власти изгуби поверење у све партије и каже, као што се често чује: сви су исти. У том случају боље да остане стара, јер барем знамо каква је, може доћи гора од ње. Та девиза одговара партији на власти и она је чак популарише у народу, а у суштини је дубоко погрешна и као психолошка категорија намењена је искључиво самообманљивању индивидуално сваког грађанина понаособ.

На крају, ми српски радикали желимо да што више грађана прочитају наш Програм, да се на тај начин лично увере у његов квалитет, нарочито у дело у којем је презентира економски програм. Српска радикална странка има велики број младих перспективних, веома стручних и способних кадрова који ће тај Програм доследно и одлучно спроводити са јединим циљем да свим грађанима омогући бољи и квалитетнији живот, а то се не може постићи ситним поправкама и преправкама постојећег система већ кореним и целовитим, суштинским, позитивним променама укупних друштвено економских односа.

По свему томе ће свестрано и комплетно говорити преседнички кандидат наше Странке, њен председник и носилац свих посланачких листа Др Војислав Шешељ 18. септембра 1997. године на другом програму Радио тел. Србије од 20 30 часова, па позивамо све наше чланове, присталице и симпатизере да га гледају.

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!

ЗАШТО ЈЕ Др ВОЈИСЛАВУ ШЕШЕЉУ УСКРАЂЕНА МОГУЋНОСТ ПРЕДСТАВЉАЊА НА МЕДИЈИМА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ?

У историји српског новинарства нико није срамније поступио од представника јавних информативних кућа Косова и Метохије (радио и ТВ Приштина, радио Ђилане, Призрен, Урошевац, Пећ и Косовска Митровица), када су већ заказана гостовања на њиховим радио таласима преседничког кандидата и носиоца свих изборних листа Српске радикалне странке Др Војислава Шешеља напрасно отказали са чиничним образложењем да то чине, наводно из техничких разлога.

Др Војислав Шешељ је требало да 30. и 31. августа наступи својим промотивним говорима на поменути регионалним радио станицама и ТВ Приштина у већ утврђеним временским терминима и да у међувремену

посети окружне одборе Српске радикалне странке на Косову и Метохији, али је дан пре тога дошло до подметања бомби у Врању, а затим до отказивања гостопримства од стране косовско-метохијских медија.

Ко је и због чега отказао наступ Др Војислава Шешеља на телевизији и локалним радио станицама на Косову и Метохији? Према процени Окружног одбора Српске радикалне странке Пећ то су учинили лидери СПС Косова и Метохије уз обилату помоћ и подршку локалних моћника из паничног страха да председник наше Странке својим елоквентним, бриљантним и бескомпромисним иступањем не разобличи и обезвреди њихове демагошке пароле, говоре, лепоречива, али празна и неискрена обећања. Разумљива је дакле њихова успаниченост од осведоченог и искреног патријоте и доследног, истрајног борца за српске националне интересе и за опште добро и свестрани економски и културни просперитет српског народа и овде на Косову и Метохији, а не за себичне и личне интересе група и појединаца како то они чине у незајажљивом настојању за личним богаћењем на штету, пре свега српског народа. У својој корумпираности и поткупљивости ништа им није свето, па ради личног богаћења, користећи личну власт преко посредника и на друге незаконите начине распродају друштвену имовину (локале, плацеве, станове и све друго што се распродати може) Шиптарима. Својим примамљивим причама као да су опили српске бираче и омађијали их, па се плаше да Шешељ својим разложним, отреситим и бритким наступима не отвори очи и скине чини онима који још верују лидерима СПС Косова и Метохије и не само њима. Од пре неколико дана ти лидери на трибинама захтевају у име српског народа да држава Србија укине Покрајине, што српски радикали имају у свом програму од почетка. То социјалисти нису у стању да ураде, имали су до сада доста времена да су хтели, већ је у питању само њихов тактички маневар и предизборни трик, тј. мамац да и на тај начин придобију што већи број бирача.

Говорити о равноправним изборним условима, а не дозволити председничком кандидату једне велике, озбиљне и патриотске странке да иступа у једном значајном делу земље, као што је Косово и Метохија је обична фарса и лицемерство своје врсте и ми српски радикали можемо само констатовати: нека им служи на част и ништа више.

НЕКА ЗАПАЖАЊА О ТОКУ И САДРЖАЈУ ПРЕДИЗБОРНЕ КАМПАЊЕ СА ОСВРТОМ НА ПРОПАГАНДНУ МАШИНЕРИЈУ СПС

Непосредно уочи председничких и парламентарних избора политичку позорницу Србије захватила је предизборна грозница. Како се дан избора приближава кампања се захуктава, чему, невиђеном пропагандном дреком и халабуком, тон дају ко би други него социјалисти, а у томе покушавају да их следе Вук Драшковић и СПО. Прича која се свакодневно врти на програмима РТС да су изборни услови равноправни и никад бољи, када је реч о медијском представљању странака је прича за малу децу којој ни она не верује, а камоли одрасли и озбиљни људи. Довољно је погледати само један ТВ дневник у 19 30 часова да се види колико се времена и простора издваја за промоције председничког и посланичких кандидата СПС, а колико за све остале. Однос је сигурно 80 : 20% у корист социјалиста. Разлетели су се по Србији сви државни руководиоци: председник Владе, министри, помоћници министара, директори јавних предузећа, партиски руководиоци, новопечени

баснословни богаташи СПС, ЈУЛ-а и Нове демократије предвођени бркатим лидерима. Трибине и промоције свуда одржавају тачно у подне. Зашто? Зато да би по налозима директора у шпизу радног времена, привели што већи број општинских службеника, административних и других радника из предузећа, ученика средњих, а негде и основних школа, а са намером да увече на ТВ дневнику народ види како су трибине добро посећене, како су људи раздрагани, срећни владавином социјалиста, како им верују и с одушевљењем их прихватају, једном речи желе да обичном човеку покажу како су они једини и незаменљиви. На трибинама њихови кандидати и страначки прваци по јединственом такту понављају лепе бајке и приче из снова: како су они најбољи, најмудрији, најпоштенији, како су успешно решили све проблеме, чак и нерешиве, како рече један стари мајстор обмањивања народа. Свуда и на сваком месту понављају као папагаји како су усрећили овај народ, јер они једино мисле о њему и нико више, скинули му санкције, обуздали инфлацију, побољшали стандард, оживели предузећа и фабрике, повећали производњу, од Србије направили велико градилиште и радилиште, сав народ од задовољства и среће раздраган пева и игра. Све то кажу и не трепну. На крају њихове говоре зачине фолклорна друштва и ансамбли, најчешће шумадијским народним колима, да ваљда подсети народ на Титово време, када је било више светковина, на којима се масовно пило и веселило, него радних дана, а народ као народ више воли да се весели и светкује, него да ради. Нови мајстори политике обмањивања народа су далеко превазишли своје учитеље (читај: сицијалисти превазишли комунисте). На крају својих слаткоречивих, а у ствари празних и неистиних обећања и фразе, обавезно сви нагласе како ће сигурно и убедљиво победити на изборима и то из простог разлога, јер су једини и незаменљиви, а ако оду, што се не може никада десити, биће потоп света и пропаст народа, више ни Сунце неће грејати. Слушајући их неупућен човек стиче утисак да Србијом теку мед и млеко, а стварност је сасвим друкчија од онога, што социјалисти причају, нимало ружичаста и суморна: све је већа река незапослених, прелази милион људи, друштвена предузећа не раде или са драстично смањеним капацитетом раде, радници у њима месецима не примају плате или са великим закашњењем минималне зараде. У Пећком и Призренском региону од свих предузећа само Пећка пивара успешно ради. О статусу и примањима пензионера, просветних и здравствених радника и да не говоримо. Једино општински службеници редовно примају плате, захваљујући великим дажбинама које су наметнули народу до степена неиздржљивости. Социјалисти желе да се представе народу као богомдани, а једини и искључиви циљ им је да сачувају власт. Зашто? Па власт је најсађе воће, ко је једном окуси вешће без ње не може и што дуже траје све се више квари, јер она опија на крају постаје пијана, исто као кад човек алкохоличар ужива у пићу, прекомерно га конзумира и на крају почне да се тетура и падне. Власт доноси многе привилегије, нарочито ова данашња социјалистичка која је умислила да је незаменљива, па черупа на све стране колико може. То народ веома добро зна али је трпи не зато што јој верује, већ зато што се плаши ње. Лако се примећује да су директори друштвених предузећа чланови СПС, а сваком лаику је јасно због чега, као што је јасно због чега су директори већих друштвених фирми у свим срединама посланички кандидати на листама СПС, тако да ће бити прикладније, Народну скупштину, уколико победе, звати Скупштином директора или Директоријумом. Разуме се директори ће рећи радницима: ако не добијем за посланика као кандидат СПС, наше предузеће неће добити кредит од Владе, ви ћете остат прво без плата па без посла а ја ћу се

као стручан и способан кадар снаћи. Логика радника се у том случају своди на самоодбрамбено инстинктивно реаговање, па ће дати власт социјалистима (и његова породица) мислећи да гласа за свог директора, своју фирму и за себе, јер се плаши, директор моје фирме неће проћи, а други сви хоће и ето онда великог белаја - обистинише се речи упозорења. У таквој ситуацији човек је притеран уз зид и не може да види и размисли даље и дубље, а суштина је у томе да ниједна власт не може бити одговорна пред народом (бирачима) ако није смењива. То је неприкосновена и непобитна истина и тешко народу који подлегне утиску да је постојећа власт незаменљива, и ако види и осећа да није добра. Чињеница је да је данас већина грађана веома осиромашена да једва саставља крај с крајем, а да се на другој страни издвоио један мањи слој изузетно богатих људи, који се преко ноћи обогатио, користећи се општом невољом народа: ратним окружењем, санкцијама. У таквој суморној атмосфери је и могло да дође до безобзирног пљачкања народа од стране Дафимент и Југоскандик банке, а сувишно је наглашавати да је њиховој појави и преварантској работи кумовала и социјалистичка власт. Приче једне друге Странке и њеног лидера да ће преко ноћи неким чаробним штапићем преокренути тешко друштвено стање у опште благостање су такође нереалне, без икаквог чињеничког утемељења и у те приче једносравно нико паметан и разуман не верује, па је излишно трошити речи на њиховом побијању. Данас српском народу треба рећи истину а то је: наше друштво је у дубокој политичкој, економској и моралној кризи а из тога нас може извући само рад, рад и ништа више, уз доста одрицања сваког појединца, а посебно оног слоја који се неоправдано преко ноћи обогатио (зна се да они друштву морају вратити велике количине новца, које су уз благослове и помоћ ове власти присвојиле). Уз рад сама по себи долазе морална обнова друштва и отвара се перспектива за младу генерацију. Да би се то остварило мора се енергично, ригорозно сузбити криминал који је ухватио великог корена у друштву и почео опасно да разједа државни организам, попут рака. То може учинити само једна нова, поштена и одговорна власт, а такву власт може обезбедити Српска радикална странка, чији програм пружа чврсте гаранције да ће, уколико добије поверење грађана, доћи до корених позитивних друштвених промена и омогућити постепено али сигурно оздрављење друштва у свим областима и побољшања животног стандарда свих грађана. Стога, пре него што се одлучите, добро размислите коме ће те дати свој глас, поштовани бирачи.

СОЦИЈАЛИСТИ ДАНАС НЕ ЗАСЛУЖУЈУ ПОВЕРЕЊЕ СРПСКОГ НАРОДА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Лидер СПО Вук Драшковић је недавно на РТС у намери да докаже предности монархије над републиком, између осталог рекао да су Шиптари пре рата прихватили династију Карађорђевића и да би то и данас учинили, наводећи као пример лојалност српској круни неког Сефедина бега из Пећи. Међутим, истина је на другој страни: Сефедин бег је априла 1941. године показао колико је одан српској круни и југословенској држави, када је уз помоћ италијанских фашиста активно суделовао у успостављању "Велике Шипније" и био један од њених доглавника. То српски народ Метохије веома добро зна као што зна да Србија Косово и Метохију држи помоћу силе од Балканских ратова 1912. године. И у Титово време овај простор се држао у саставу предходне Југославије помоћу силе. Шиптари

државу Србију признају само ако је јака и ауторитативна. Тако је било раније тако је и сада. Све дуго је илузија и тешка заблуда. Очигледно је да у садашњој фази Шиптари Србију не признају и не прихватају, јер им се не чини довољно снажна већ напротив осећају да је слаба и политички и економски, да је њихова власт коруптирана, да су је управо они поткупили за мале паре и чекају да се сама од себе сруши као кула од карата. Додуше, у последње време све дрскије насућу на њене институције и органе (све чешћи и организованији напади шиптарских терориста на станице милиције и лојалне Шиптаре). На Косову и Метохији, управо захваљујући појединим корумпираним и неспособним српским руководиоцима Шиптари поседују целокупну економску моћ, корумпирани су и многе директоре друштвених предузећа из унутрашњости Србије и продају разноврсну робу по нижим ценама, него у државним продавницама, јер не плаћају порез на промет и друге дажбине. Срби су све осиромашенији и незадовољнији. Све траже и хоће од државе: станове, кредите, плацеве, локале, запослење, плате, у свакој демагогији да их придобију и сачувају власт, социјалистички челници су их сами навикли на такав однос према држави: узму рецимо плац од друштва, па уместо да направе кућу или локал продају га на дивље Шиптарима за 5 - 6 хиљада немачких марака, тако профитирају појединци што ствара незадовољство код осталих Срба, међусобну нетрпељивост, мржњу, расколе и све друго што не ваља. Сведоци смо и све чешћих међусобних туча, што све ствара мучнину и страх код паметних људи како ће се све ово завршити. У последње време Срби све више продају Шиптарима куће, станове, земљу. То се брзо сазна, али власти о томе упорно ћуте, и ништа се не предузима. Срби су, стога несигурни, мучи их неизвесност шта ће сутра бити међу њима, свакодневни сусрет са избеглицама и њихов очајан положај непријатно их подсећа на пад Српске Крајине, и несрећу, злехуду судбину, крајинских Срба и интимно у души осећају зебњу. Спољна манифестација таквог душевног стања Срба је све више окачених табли са натписом: кућа и земља на продају. Једноставно и Срби и Шиптари виде да су носиоци постојеће власти слаби, немоћни, корумпирани да нешто радикалније промене у правцу јачања државе. Кад је све то тако, а огромна већина паметних и разумних људи ће се у потпуности сложити са свим овим што смо рекли, закључак се сам по себи намеће: социјалисти данас не заслужују поверење српског народа Косова и Метохије, барем не њихови кандидати на посланичкој листи у Изборној јединици бр. 29 - Пећ.

Имајући све то у виду, Српска радикална странка би својим доласком на власт енергично правним и економским мерама ојачала државу Србију на овом простору, пресекала даље иселавање Срба и купо - продају са Шиптарима, повратила и улила нову веру и оптимизам Срба, а Шиптаре освестила и отрезнила од сепаратистичке опијености и привољела их да прихвате и признају државу Србију. У томе би нас подржали сви честити Срби, а међу њима и један доста велики број часних, поштених, стручних и способних кадрова и људи из Социјалистичке партије који су неправедно потиснути и скрајнути од стране саможиве, каријеристичке и властољубиве групе актуелних социјалиста који су вештим махинацијама и сплеткама узурпирани целину власти на Косову и Метохији, посебно овде у Метохији, а међу којима је доста послушника бивше сепаратистичко-шиптарске врхушке Косова.

Нема сумње да ће на овим избирима велики број социјалиста, искрених и поштених грађана разочарани у грамзиве поступке актуелних носиоца власти дати свој глас српским радикалима као истински патриотској странци и

снази на овим просторима, који ће поштено да врше власт и знати да уз њихову непосредну помоћ и подршку врате сигурност, веру и перспективу живљења косовско-метохијским србима.

НЕКОЛИКО РЕЧИ О НЕДОЛИЧНИМ ПОЈАВАМА КОЈЕ ПРАТЕ ИЗБОРНУ КАМПАЊУ У ПОЈЕДИНИМ ОПШТИНАМА ПЕЋКОГ ОКРУГА

Последњих дана предизборне кампање у Пећком округу, а нарочито у неким општинама Исток и Клина политички противници Српске радикалне странке, пре свега из редова СПС и СПО протурају, лансирају и шире којекакве неистине о појединим кандидатима СРС преко неких више наивних, али и злонамерних људи, најчешће у припитом стању по кафићима. Сигурно је да такве злонамерне приче и гласине наносе, не само политичку, већ и националну штету, и ако има конкретан политички циљ: да дискредитује а поједине кандидате СРС, како не би добили поверење грађана на престојећим изборима, већ кандидати СПС, односно СПО.

У општини Исток, нажалост и појединци на значајним и одговорним функцијама уместо да раде на зближавању људи упорно раде на расколу и разједињавању српског народа делећи их на староседиоце и дошљаке, тј. Србе и Црногорце. Тако кажу за листу СРС за изборну јединицу да је некаква Црногорска листа, што је не само злонамерно, већ и срамно. На тој листи има два србина чији су преци пореклом из Црне Горе, а других 12 су Срби староседиоци. На листи СПС од 14 кандидата 6 су Црногорци а чак њих 5 међу првих 10, док су осам Срби. Уосталом социјалисти су преузели комунистичку терминологију у наслеђе, па увек обавезно кажу: Срби и Црногорци. Радикали не деле српски народ и не признају никакве поделе, јер су за њих једнако Срби они у Шумадији, Поморављу као и они у Босни, Херцеговини, Црној Гори, Војводини, Косову и Метохији. Србин условно може бити само добар или рђав, а циљ је наше Странке, да од доброг направи још бољег, а да рђавог по могућности поправи да буде добар у смислу поседовања опште људских вредности: поштења, патријотизма, искрености, честитости, способности и других.

У намери да у очима грађана омаловаже кандидате СРС, протурају неистине да је носилац листе у изборној јединици Пећ по струци ТВ механичар, што је веома неучтиво, јер се ради о дипломираном инжењеру електротехнике изузетно поштеном стручном и вредном човеку, чија приватна фирма под његовим руководством једина у СР Југославији производи специјалне трансформаторе за разноврсне електронске уређаје (радио, ПТТ и сл.) Или, други пример: кандидат СПС из КLINE, предпостављамо по нечијем наговору у циљу да дискредитује кандидата СРС из Истока прича по неким селима источке и клинске општине у тзв. Прекорупљу, како је он професор марксизма и да је доктор за тај предмет, да га је предавао ученицима, ваљда рачунајући да је марксизам омрзнут у народу, а заборављајући, притом чињеницу да у првој реченици Програма СПС стоји да Социјалистичка партија Србије своју идеологију утемељује на теоретским поставкама марксизма... Међутим, истина је да је дотични кандидат СРС професор српског језика и књижевности, да је дипломирао на Београдском универзитету код цењених професора Др Љубе Поповића и Др Јована Деретића, а да је тај челник СПС у Клини требало да пита његове ученике о

томе шта им је предавао и какав је био као професор. Зашто се не покрије и погледа себе: дипломирао је историју на "Косова-универзитету" код сепаратистичких квази-професора Али Хадрија и Скендера Ризај, сигурно на неку тему у вези са Призренском лигом, а од тих професора је вероватно и усвојио онај дивни акценат српског језика којим увесељава Ђаке клинске гимназије и којим је онако жестоко напао Рамиза Алију и руководство Албаније на протестном збору срба у Драгољевцу 3. септембра 1997. године у стилу Милоша Милића познатог српског политичара и Титовог полтрона. Притом, није смео ни да помене, а не да упути реч критике некоме из тадашњег сепаратистичког врха косовског руководства, као уосталом и многи други који се данас размећу србовањем и спроводе власт Социјалистичке партије на Косову и Метохији. Данас је лако србовати и прсити се на трибинама, када су други за њих одрадили посао сламања шиптарске сепаратистичке власти и државе на Косову, од којих данас са ретким изузецима, нема ни једног у владајућој Социјалистичкој партији. Нема их, јер су у њој приграбили руководећа места нови каријеристи, којима је лични интерес изнад општег народног и који су да би се што дуже задржали на власти разним сплеткама и подметањима изделили и завадили и онако малобројан српски народ на овом истовременом светом и грешном косовско-метохијском простору, како има обичај да каже Његова светост патријарх Павле. Стога, свима који деле српски народ на овим просторима и свуда где они живе, српски радикали поручују нека се добро узму у памет шта чине, јер ће једнога дана за те тешке грехе одговарати и пред Богом и пред српским народом.

ГДЕ СУ СРПСКЕ ЗЕМЉЕ, ТУ СУ СРПСКИ РАДИКАЛИ!

СРПСКИ РАДИКАЛИ СУ ОДЛУЧНИ ДА ОНЕМОГУЋЕ ПОНАВЉАЊЕ ИЗБОРНЕ КРАЂЕ У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ ПЕЋ ИЗ НОВЕМБРА 1996. ГОДИНЕ.

Српска радикална странка на подручју Пећког округа изражава оправдану забринутост због могућности понављања велике и срамне изборне крађе из новембра 1996. године, када је у корист СПС злоупотребљено преко 30 000 шиптарских гласова у Пећи, Ђаковици и Дечанима. Иако су српски радикали доказали ту крађу гласова, никакве законске мере нису предузете против починилаца те крађе, иако су свима добро познати и они и њихови налогодавци. Напротив главни виновник крађе поново је изабран за секретара Изборне комисије и за ове изборе, јер се вероватно планира нова, слична крађа. А зашто, уосталом и не би кад им се може и кад за предходну нико није одговарао. Овога пута да бисмо предупредили могућност крађе класова покрили смо контролорима сва бирачка места, где због етничких чистих шиптарских села постоји та могућност, тако да се из источке општине, на пример, јавило 20 радикала добровољно да контролишу поједина бирачка места у општини Дечане и Ђаковица. Сами Шиптари су оштро реаговали и најавили да ће спречити злоупотребу њихових гласова, па се надамо да се поједини бајрактари, да им не наводимо имена, неће усудити да у овим, а и другим општинама понове невиђену дрскост, али и велику срамоту у крађи гласова.

ИЗБОРНА ДЕМАГОГИЈА ПОЈЕДИНИХ ЧЕЛНИКА СПС У СЕВЕРНОМ ДЕЛУ МЕТОХИЈЕ

Поједини челници СПС из Пећког округа размахали су се ових дана по селима северне Метохије, посебно источке, клинске и пећке општине. Обећавају народу златна брда и долине. Домогли су се од Владе Србије исвесне да не кажемо мање количине новца, од талијанских пара добијених за изнајмљени телекомуникативни систем Србије, па до подне обећавају и мажу по систему држи-пржи, а од подне до касних сати испијају рујно вино и ракију обично у кафани Тиха ноћ у Ђураковцу. Под дејством велике количине алкохола дешава се да се међусобно посвађају, испују, испљују, па и пошакетају где неко добије шамар, а неко да извинете ногу у дупе, други их свеснији и лукавији умирују. Од народа се ништа сакрити не може, па се о томе наоколо увелико прича, до душе не гласно, већ више шапатом. Ко зна сутра ћу им можда закуцати на врата и тражити им плац или посао, као да су Грчки Богови са Олимпа, реагују појединци, који о томе у поверењу шапућу.

Сутрадан исти ти челници, међу којима и високи функционери СПС Косова и Метохије "дробе" свакојаке ђаконије српском народу у некој другој, удаљеној средини о својој бризи за народ, о поштењу, о равноправности, а о томе шта раде и како се понашају у "Тихој ноћи" и другим кафанама знају само власници тих кафана, јер су за обичне смртнике у време њиховог банчења недоступне.

БРАЋО, ПОБОГУ, ШТА ЧИНИТЕ?

Прича се у општини Исток, међу српским народом да је од Владе Србије стигло нешто мало пара за насипање и асфалтирање локалних, тј. сеоских путева у дужини од десетак километара. Одлучено је од неких фактора на неком месту у овој општини да се асфалтира локални пут Осојане - Кош од 5 км. и пут Белица - Доња Крњина (место звано Ђинђер) у дужини од 3 - 4 км. У принципу против асфалтирања и једног и другог пута није, нити сме бити ико добро намеран. Али, ипак нешто ту није у реду. Цео народ зна да су делови пута Ђураковац - К. Митровица и Исток - Б. Поље у страшно лошем стању, гори од најгорег макадамског пута, руинирани огромним рупама, тако да су скоро у неупотребљивом стању. Затим, асфалтирање регионалног пута Осојане - Ракош стало је у село Тучеп, а пут до Ракоша је данас гори, него пре двадесет година. Свуда се у нормалном свету асфалтирање неасфалтираних путева везује за постојеће асфалтне путеве, сем што се неко паметан нашао да пут од Белице до насеља Доње Крњине асфалтира, а да главни део регионалног пута од Тучепа до Ракоша остане неасфалтиран. Било би то смешно да није жалосно. Грађани Тучепа, Крњине су огорчени, а и сами Беличани нису нимало одушевљени тим решењем, јер шта им значи 3 км. асфалта, а потом изроварени макадам, а и не досеже до свих делова насеља Белице (махале Шапића). Такви потези стварају велико незадовољство и нервозу међу Србима. У конкретном случају већина се осећа увређеном, да не кажемо пониженом. Оваква неразумна решења доводе до међусобне нетрпљивости и раскола код оно мало Срба што је остало у тим срединама. Они који су то смислили

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ, За издавача специјалног издања Дипл. инг. Бранислав Ивановић, председник Округног одбора СРС Пећ, Уредник специјалног издања Вуко Кривокапић, председник Општинског одбора СРС Исток, Редакција специјалног издања Зоран Ашанин, Ђорђе Красић, Миладин Ђурђевић, Момчило Стијовић, Гојко Спасојевић, Радомир Бојић, Љубиша Богосављевић и Сретен Ђурић.

уочи избора, поред жеље да се похвале како решавају народне проблеме и потребе да придобију бираче за своје посланичке кандидате, јасно показују знакове освете према српским бирачима који нису гласали њихове кандидате на прошлогодишњим локалним изборима, а да с друге стране награде оне које су макар на силу и после великих притисака изгласали њихове пулене и мељенике. На тај начин носиоци социјалистичке власти деле Србе на подобне и неподобне грађане, једне награђују, друге кажњавају треће уцењују. Колико је то морално и куда таква политика води нека сам српски народ процени. А оваквих примера има доста. За такве који то чине, најбоље постоје речи које је некада давно пре 200 година свети Петар Цетињски упутио Брђанима и Црногорцима: Браћо, ви чините шта знате, али не знате шта чините.

ИЗБОРНА ЛИСТА

КАНДИДАТА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗА НАРОДНЕ ПОСЛАНИКЕ
У СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ БРОЈ 29. ПЕЋ

Изборна листа: СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Носилац Изборне листе: Др Војислав Шешељ, а кандидати у изборној јединици број 29. Пећ, су:

1. Бранислав Ивановић, дип. инж. ел. рођен 10. 06. 1950. године у Пећи.
2. Мишко Цветковић, угоститељ, рођен 04. 04. 1949. Призрен
3. Вуко Кривокапић, професор, рођен 16. 01. 1949. Исток
4. Ђорђе Красић, наставник, рођен 19. 11. 1955. Клина
5. Бранислав Дудић, професор, рођен 30. 06. 1944. Призрен
6. Зоран Ашанин, инг. грађевине, рођен 18. 08. 1954. Пећ
7. Миодраг Лазић, дип. инг. грађ., рођен 11. 11. 1951. Призрен
8. Миладин Ђурђевић, статис., рођен 11. 06. 1957. Ђаковица
9. Гојко Спасојевић, техничар, рођен 08. 09. 1945. Пећ
10. Драгиша Станојевић, проф., рођен 04. 09. 1960. Призрен
11. Радомир Бојић, наставник, рођен 09. 05. 1949. Исток
12. Љубиша Богосављевић, дип. инг. пољ., 20. 4. 1962. Клина
13. Сретен Ђурић, техничар, рођен 12. 07. 1959. Исток
14. Мирослав Филијовић, радник, 19. 08. 1954. Ораховац